

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1409/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милева Вуковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зорица Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, са којом парницом је спојена парница по противтужби ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 527/20 од 12.11.2020. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 527/20 од 12.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 1500/18 од 13.09.2019. године, исправљене решењем истог суда П 1500/18 од 08.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: на име претрпљених физичких болова 35.000,00 динара, на име претрпљеног страха 50.000,00 динара, на име наружености 40.000,00 динара и на име душевних патњи због нарушеног угледа 48.000,00 динара, са каматом од 13.09.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде нематеријалне штете исплати: на име претрпљених физичких болова 35.000,00 динара, на име претрпљеног страха 35.000,00 динара и на име душевних патњи због повреде части и угледа 42.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.09.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован противтужбени захтев туженог у висини од још 5.000,00 динара на име претрпљеног страха, 5.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 18.000,00 динара на име душевних патњи због повреде части и угледа, све са законском затезном каматом од 13.09.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 179.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 186.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 527/20 од 12.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом, четвртом и петом изреке, тако што је одбијен, као неоснован, противтужбени захтев туженог којим је тражио да се обавеже тужилац да му на име накнаде нематеријалне штете плати: на име претрпљених физичких болова 35.000,00

динара, на име претрпљеног страха 35.000,00 динара и на име душевних патњи због повреде части и угледа 42.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 13.09.2019. године до исплате, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 146.760,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка плати 24.040,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП, прописано је, да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.02.2015. године, а вредност предмета спора по тужби је 173.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, од 120,4658 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 1.436,09 евра. Противтужба у овој правној ствари поднета је 31.03.2015. године, а вредност предмета спора по противтужби је 140.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења противтужбе, од 120,2153 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 1.164,57 евра.

С обзиром да се ради о тужбеном захтеву и противтужбеном захтеву који се односе на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и противтужбе, то се ради о поступку у спору мале вредности на основу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу члана 479. став 6. ЗПП. У овом случају не може се применити члан 403. став 2. и 3. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

С напред наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић